

Starea Națiunii

Construirea unui instrument inovator pentru
fundamentarea politicilor publice (SIPOCA 11)

RAPORT EXECUTIV

Barometru de opinie în domeniul Educație și cultură

Raport executiv

Acest raport prezintă rezultatele barometrului de opinie pe tema educației realizat în luna septembrie din anul 2018 în cadrul proiectului “Starea Națiunii. Construirea unui instrument inovator pentru fundamentarea politicilor publice”. Raportul de față se referă la domeniul educației și atinge puncte importante legate de procesele de bază ale sistemului de învățământ din România, din punctul de vedere al opiniei cetățenilor: percepția privind calitatea sistemului educațional din România la toate nivelurile (primar, secundar și terțiar) și compararea lui cu alte sisteme de învățământ din Uniunea Europeană. În analiza datelor am ținut cont de nivelul de educație și de vârsta respondenților.

Cercetarea a fost realizată pe un eșantion reprezentativ la nivelul populației adulte, neinstituționalizate din România (N=848). Datele cercetării au fost culese prin intermediul interviurilor telefonice (CATI), în luna septembrie 2018.

Datele arată că există o tendință de evaluare negativă a sistemului de învățământ în ansamblu și a tipurilor de învățământ (primar, secundar și terțiar) din România. Mai puțin de jumătate dintre respondenți (43%) consideră că sistemul de învățământ românesc este performant și nicio componentă a învățământului românesc nu este evaluată ca având o calitate bună sau foarte bună de mai mult de jumătate dintre cei participanți la interviu. Învățământul preșcolar și cel universitar de licență se bucură de cea mai mare încredere, iar învățământul profesional și cel non-formal sau informal au parte de cea mai mică încredere. Putem observa că pe măsură ce ne apropiem de nivelul de învățământ liceal și profesional scade calitatea percepută a învățământului. Învățământul universitar de licență se bucură de mai mare încredere din partea populației. Deși învățământul doctoral este cea mai avansată formă de învățământ de nivel terțiar, aceasta se bucură de cea mai puțină încredere din partea populației.

Paradoxal, atunci când participanții la cercetare au fost întrebați cât de mulțumiți sunt de educația pe care au primit-o la școlile și la cursurile pe care le-a urmat până în acest moment, aproape 90% dintre ei au afirmat că sunt mulțumiți și foarte mulțumiți. Persoanele mai în vârstă au afirmat că sunt mai mulțumite de educația primită în comparație cu persoanele mai tinere ($\rho=0.30$, $p < .01$). Mai mult, 53% dintre respondenții care au copii au afirmat că sunt mulțumiți și 22% au afirmat că sunt foarte mulțumiți de educația primită de copiii lor. O posibilă explicație pentru acest paradox este diferența dintre climatul de opinie publică privind învățământul românesc și cunoașterea acestuia ca rezultat al experiențe directe (în calitate de elev sau părinte). Referitor la opiniile participanților la cercetare cu privire la principalele probleme cu care se confruntă învățământul românesc, putem spune că sunt două probleme considerate ca prioritare: indisciplina elevilor și incompetența sau indiferența profesorilor. La acestea se adaugă, corupția, politizarea și salariile mici ale profesorilor. Prin urmare, dincolo de salariile mici ale profesorilor, cele mai multe probleme au în vedere elemente legate de relațiile interumane.

Una dintre soluțiile pentru creșterea calității ofertei sistemului de învățământ din România este atragerea de resurse umane bine pregătite și motivate să contribuie la formarea intelectuală și morală a noilor generații. Totuși, la întrebarea referitoare la atractivitatea locurilor de muncă din domeniul educației, majoritatea respondenților (57%) au răspuns că acestea sunt neatractive și

BAROMETRU DE OPINIE ÎN DOMENIUL EDUCAȚIE ȘI CULTURĂ

doar o treime dintre participanții la cercetare le consideră atractive. Prin urmare, o atenție sporită trebuie acordată atragerii absolvenților de studii superioare să lucreze în sistemul de învățământ din România. Trebuie menționate și popularizate beneficiile de care se bucură cadrele didactice și contribuția pe care acestea o pot aduce la dezvoltarea comunității sau societății în ansamblu.

Schimbarea climatului de opinie privind sistemul de învățământ românesc ar trebui să fie o prioritate pentru managementul sistemului de învățământ din România. Neîncrederea în calitatea educației din România și în cadrele didactice poate fi un obstacol în dezvoltarea societății românești, poate favoriza migrația tinerilor pentru a studia la universitățile occidentale, dar și migrația forței de muncă în general.

WWW.STAREA-NATIUNII.RO

INFO@STAREA-NATIUNII.RO